

DOHÁNYÁRUSOK KÖZLÖNYE

A magyarországi nagy- és kistőzsdetulajdonosok szakközlönye és értesítője.

A DOHÁNYGYÁRTÁS, ELADÁS, VALAMINT A HOZZÁTARTOZÓ CIKKEK SZAKKÖZLÖNYE.

Megjelenik minden hó 1-én és 15-én.

Előfizetési ár fél évre 5 kor.

Kiadótulajdonos és felelős szerkesztő:

HATSEK ADOLF.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Budapest, VI., Eötvös-utca 5.

hová az előfizetési összegek
— valamint a kéziratok küldendők. —

TARTALOM: A dohánykisárusok helyzetének javítása. — Vegyes hírek. — Pályázati hirdetés.

A nagyárusok közgyűlése.

E. hó 14-én folyt le körülbelül húsz fővárosi és vidéki nagytrafikos jelenlétében a nagyárusok szövetségének közgyűlése.

Nem foglalkozunk e közgyűléssel, mert nem tudjuk, hogy tréfákra és játékokra gyűlt össze vagy pedig komoly munkára, aminek azonban egyáltalán semmi nyoma nem volt. Mert mit jelentsen az, hogy az ülés elején az elnök azt az indítványt tette, hogy a minisztert, az államtitkárokat, a miniszteri- és osztálytanácsosokat stb. stb. táviratilag üdvözljék. Az urak, akiket e kitüntetés ért, bizonyára, kellőképpen tudják értékelni az ilyen talpnyalást, valamint azt is jól tudják, hogy az elnök úr nem tulajdonosa, hanem csak üzletvezetője egy nagytrafiknak, amelyre tulajdonképpen pályázatot kellene kiírni s másnak kiadni. Nos, hogy az egész hivatalnoki karnak, amelynek ebbe a dologba beszólása van, ily üdvözlése elegendő volna a cél elérésére t. i., hogy a nagy trafik engedélyét az elnök úr saját nevére átírják, abban kételkedni bátorkodunk.

Jellemző a szövetségre az a körülmény, hogy Magyarországon egyetlen nagytrafikos sem akad, aki ezt a tisztséget elfogadná; továbbá, hogy egész vezetősége hivatalnokokból áll, kik a szövetség dolgaiért semmiféle felelőséggel sem bírnak a pénzügyi hatóságokkal szemben. A fővárosi nagytrafikosok, akiknek kedvéért tulajdonképpen a szövetség fennáll és amelynek fennállásához mind-

egyiküknek fontos érdeke fűződik, teljesen kényük-kedvük szerint tesznek-vesznek, az a néhány vidéki nagyárus, akik évenként egyszer feljönnek tanácskozni, megelégszenek azzal, ha itt egy-egy beszédet mondanak el vagy olyasmiről, ami egyáltalán kivihetetlen, vagy pedig, amit nem hajtanak végre.

Naivul csaknem gyerekesen hangzanak mindaz indítványok és határozatok is, melyeket ez a testület hoz. Hisz ez nem is lehet más-képen. Az élén néhány rendkívül függő viszonyban lévő ember áll, akiket ezenkívül szellemileg egy fiatal diák vezet, akinek nincs egyéb ambíciója, minthogy minél többet keresen ezen a dolgon. Mi lehet tehát ennek az eredménye. Ha indiskrétek lettünk volna, akkor ma már mindenki tudná, hogy fentebbi megjegyzésünk teljesen igaz. Azonban nekünk nem áll szándékunkban a titkárnak, vagy a mint most magát nevezi szerkesztőnek, ártani, noha erre alaposan rászolgált. És most, hogy az ő lapja az elnök ajánlatára a szövetség hivatalos lapja lett, mindkét félnek részvétület kell kifejeznünk. Ez a mi őszinte véleményünk.

Alapjában véve erre a komolyan vehető szövetségre nem pazaroltunk volna ily sok szót, ha két körülmény nem vezetne bennünket.

Az első abban áll, hogy a szövetség ama tagjainak akik annak idején meleg meghívás folytán léptek be, kötelességük kimondani, hogy ez a szövetség nem életképes, s nem tagjainak, hanem csupán néhány fővárosi nagytrafikos érdekében működik, így tehát tagjának lenni

céltalan és haszontalan. Mi annak idején a szövetség érdekében folytatott működésünket beszüntettük, mert ezt beláttuk és most hátunk mögött olyan komizságot követtek el, mely alkalmas volt úgy a szövetséget, mint annak minden egyes tagját diskreditálni. A mi fegyverünk csupán a toll, nem pedig a pénz. (Remélhetőleg értenek bennünket.)

Másrészt azért foglalkozik ez a cikk oly behatóan a lefolyt gyűléssel, mert azon ismételtén szóba került a „dohánykísárosok szakosztálya.“ Erre nézve legyen szabad a következőket megjegyeznünk :

Azok a kísárosok, akik annak idején nagytrafikosok felszólítása folytán az ő szövetségükbe beléptek, ezek mindannyian hat trafikos kivételével presszió alatt állottak. A szövetségnek összes tagjai kijelentették, hogy csupán azért áldoznak erre a célra két koronát, mert félnek a nagytrafikosok üldözésétől. Tényleg ugyanezek beléptek a kistrafikosok szövetségébe is, amely védelmébe fogja őket venni.

A nagytrafikos gyűlés alkalmával valamelyik nagyárus azt a bölcös megjegyzést tette, hogy nagy- és kísárosok együvé tartoznak. Úgy látszik ez az ember maga se hitte el azt az abszurdumot, amit kiejtett.

Nem! Nagy- és kistrafikos soha sem járhat egy úton, ez ki van zárva. Mert eltekintve attól, hogy manapság a nagytrafikos a kísárosnak még veszedelmes konkurense is, a kistrafikosnak semmiféle érdeke sem fűződik a nagytrafikos intézményéhez, ellenkezőleg, mindaddig, míg nagyárusok lesznek, egészséges detailüzletről nem lehet szó.

A m. kir. dohánykísárosok szövetsége ennek a dolognak is rövidesen végére fog járni, és a miniszteriumtól vizsgálatot fog kérni, hogy bebizonyítsa, hogy a szegény kistrafikosok, akik a nagyárusok szövetségébe beléptek, ezt kizárólag azért teszik, hogy az illető nagyárusok vezetőinek kegyét elnyerjék, És legyünk őszinték azok az üzletvezetők, akiknek gorombaságától félnek és akiknek jóakarátát eképen akarják megvásárolni, tulajdonképpen azonosak azokkal az üzletvezetőkkel, akiknek hizeleg, ha időnként tiszteletbeli állásokhoz jutnak. Ily bárgyú okokból azonban

nem szabad a kísárosok amúgy is száralomra méltó osztályát arra kényszeríteni, hogy az említett szövetség tagjai legyenek. Ha az urak mindenáron szövetségesdit akarnak játszani és tisztségeket osztogatni, akkor forduljanak más egyesületekhez. Legbensőbb meggyőződésből a legőszintébben biztosíthatjuk őket, hogy a rájuk utalt kistrafikosok őket a legkevésbé sem kedvelik, nem is szólva arról, hogy szövetségüknek szívesen ajándékoznak amúgyis évenként néhány koronát. Megneveztük szövetségbe való belépésüknek okát. Ne tessék ezt szem elől téveszteni.

Vegyes hírek.

Küldöttség. A közelmúlt napokban a m. kir. dohánykísárosok szövetségének egy küldöttsége felkereste *Dr. Vázsonyi Vilmos* orsz. képviselőt, hogy őt elnökké történt megválasztásáról értesítse. A küldöttség szónokája: *Jambrikovits János* elnök köszönetet mondott a képviselőnek a kistrafikosok érdekében kifejtett eddigi fáradozásáért és jóakarátát kérte a jövőre az új szövetség számára is, amely egyhangulag tiszteletbeli elnökévé választotta.

Dr. Vázsonyi Vilmos mindenekelőtt köszönetet mondott az őt ért megtiszteltetésért és a tb. elnökséget köszönettel elfogadta. Nemcsak működni fog — úgy mond — mindenkor a szövetség érdekében, hanem valahányszor veszély fogja fenyegetni a kistrafikosok érdekeit, mindannyiszor fölemeli szavát ellene. Kijelentette, hogy szívesen vállalkozik a pénzügyminiszter elé terjesztendő memoradum átnyújtására. Ezután a küldöttség bucsut vett tb. elnökétől.

Világos szivarok mindenütt. A fővárosi nagytrafikosok diadalmasan hirdetik, hogy most minden kísárosnak világos szivarokat adnak, sőt nincsenek is abban a helyzetben, hogy sötét szivarokat adhatnának. Mi ezt szívesen elhiszük és felfogjuk a nagytrafikosok fájdalmát, hogy nem árusíthatnak csupán világos szivarokat. Így kárba vész az ő egész tekintélyük, mert ha kegyeket nem osztogathatnak, alá süllyed az ő hatalmuk is. Sajnos azonban a dolog nem egészen így áll s talán a nagytrafikosok maguk sem tudják, hogy ezek a világos szivarok csupán a vidéki dohányraktárak nagy hanyagsága miatt kerültek ide, t. i. a különböző gyártmányokat hónapokon és éveken át oly soká hevertették, míg értékük tulajdonképpen nagyon is problematikus lett. Jelenleg a fővárosi dohányraktárban nem kevesebb, mint nyolc féle gyártmány van, amelyeket úgy, ahogy megérkeznek vegyesen adnak tovább. Minthogy azonban a nyolcféle gyártmány között legalább négy olyan van, mely a hosszú heverés miatt el van romolva, így tehát a világos szivarok

tekintetében igen gavallérosan járhatnak el. A fővárosi nagytrafikokban illetve azoknak a kistözsédekben mégis most is csak kétféle fajtájú trabukó s szintúgy két fajta britanika lesz. Jelenleg nem kellene ott a világos szivarok, így átengedik azokat a kisárusoknak. Épen így a kistrafikosoknak oda fogják adni még a legvilágosabb H. szivarokat is, csak azokat nem, amelyeket a Bpest—Ferencvárosi gyár állít elő. S ezek még azonkívül nagyon is sötétek. Hja érteni kell a gavallériához is!

Sötét vagy világos szivarok. Hogy ha mindenütt az összes fővárosi elárúsító helyeken, amelyek körülbelül 1000-re tehetőek, csak világos szivarokat lehet kapni és ezek a világos szivarok a hosszú fekvés következtében csaknem használhatatlanok és elszívhatatlanok lettek, így magától értetődő, hogy a kilenc nagytrafikban sötét szivarokat fognak vásárolni és kérni. Az egyed-áruság, mellyel máskor a nagyárusok a világos szivarok tekintetében bírnak, most fordított. Most a barna szivarokat monopolizálják, főképp tehát olyan szivarokat melyek kelendők s nem olyanokat, melyeket a közön ségre rá kell erőltetni.

A „Délnémetországi Dohányujság“ szerkesztője Katz Izidor f. hó 9-én Mannheimban meghalt.

Cigarilló és Cigaretta. Németországban jelenleg az a kérdés merült föl, vajjon az egy dohányfedő lappal ellátott cigarillok, mint pl. nálunk a Hunnia-cigaretta, cigarettának vagy szivarnak tekintendő-e. Ez a kérdés azért bír Németországban nagyobb fontossággal, mert ez tekintetbe jő a cigaretták megadóztatásánál, amelyekhez az ottani pénzügyi körök felfogása szerint a cigarillok tartoznak.

Azt hisszük, hogy a kérdés nagyon könnyen megoldható, ha a »cigono« szónak jelentésére visszamegyünk s azt hisszük: A sodrott dohány, mely egy dohánylevéllel van körülcavarva szivar nevet visel és tényleg az is, míg a finomra vágott dohányból álló cigarettát, amelyet tölteni kell, vagy egy papirossal vagy dohánylevéllel körülcsavarni, nevéhez képest amelyet adtak neki, cigarettának hívják s az is marad. S amint a szivart cigarettának nem lehet nevezni, époly kevésbé lehet szivarnak hívni a cigarettát még akkor sem, ha adótárgyat képez. Ausztriában és Magyarországon a cigarillok a cigaretták közé soroztatnak.

Ólomplombák. Miután mi annak idején kivittük a nagytrafikosok részére az ólomplombák ingyen beszerzését, a f. hó 14-án megtartott gyűlésen egy merész nagytrafikos arra a pompás gondolatra jött, hogy az ajándékozott ólomplombák számának felemelését kérjék a miniszteriumtól. Ezt a furcsa indítványt is egyhan-

gulag elfogadták. Miért ne? Az ólom métermázsája ma 70 koronába kerül s minthogy a plombákat ingyen adják . . . Istenem mily bölcsesség!

Hogy találták fel a gyufát. Maholnap elfelejünk az emberek, hogy a gyufát magyar ember találta fel. Irinyi János volt az, kiről most már az osztrákok is elhiszik, hogy az első gyujtót ő készítette; érdekes adatokat olvasunk egy kémizi német folyóiratban. A cikk írója Ludwig, ki Irinyinek 1835-ben iskolatársa volt a bécsi politechnikumon. Meissner volt akkor a kémia tanára és egyik előadása alkalmával bemutatta, hogy ólomszuperoxyd és a kén összedörzsölve gyöngé puffanással egyesül. Irinyi ez előadás után néhány napig nem mutatta magát az előadásokon. A cikk írója abban a hiszemben, hogy Irinyi talán beteg, őt lakásán felkereste. Az ajtó zárva volt. Zörgetett és mikor nevé is bekiáltotta, Irinyi németül ezt kiáltotta ki: Távozz német, tanulmányt csinálók. Néhány nap mulva ismét megjelent újra az előadásokon. Zsebei tele voltak gyufával és folyton gyufát gyujtogatott. Irinyi később eladta találmányát 7000 forintért Römer Istvánnak, ki Bécsben gyufagyárat alapított. Így jutott Römer a gyufa feltalálójának hírébe, holott az Irinyi volt.

A különlegességi áruk forgalma a fővárosban óriási mennyiségben nő. A folyó év végéig a többlet körülbelül 200.000 koronára fog emelkedni és a következő évben is ennyi várható. Ha már a különlegességi fajoknak ekkora a keresletük a fővárosban, minthogy a kistözsédekben nem kaphatók, a közönségre való tekintettel a pesti oldalon legalább még egy raktárt kellene létesíteni. A Maier és Véri cég, amelynek bizonyára nagyobb érdemei vannak a fővárosi dohányelárúsítói körül mint ez üzlet mostani tulajdonosának, midőn két milliányi forgalmat ért el, kénytelen volt üzletét másnak átengedni. Miért nem történik ez most is, midőn a forgalom már elérte a 3¹/₄ milliót? Azonkívül a közönséges fajtak is oly nagy ott, hogy míg egyéssz ezzel egyesek kényelmét szolgálják, másoknak kárt okoznak.

A KASSAI M. KIR. PÉNZÜGYIGAZGATÓSÁGTÓL

31377. sz.

IV. 1906.

Árlejtési hirdetmény.

A nagyméltóságú m. kir. pénzügyminiszteriumnak folyó évi július hó 4-én kelt 37 054. számú magas rendeletével elhatározni méltóztatott, hogy Torna községben egy dohánynagyáruda felállíttassék. Ennélfogva a kassai m. kir. pénzügyigazgatóság ezennel közhírré

teszi, hogy Torna nagyközségben felállítandó dohány-nagyáruda betöltése céljából ezen m. kir. pénzügyigazgatóságnál 1906. évi november hó 2-án d. e. 10 órakor írásbeli versenytárgyalás fog tartatni. A felállítandó dohánynagyárudának előrelátható egy évi forgalma 62081 Korona, a hozzá tartozó dohánykisárusok száma 72. A dohányanyag beszerzése a kassai kir. kincstári dohányáruraktárból eszközrendő. Együttal kijelentetik, hogy a fennálló szabályok értelmében az üres tartályok beváltása megszűnt és a nagyárus köteles ezen tartályokat a m. kir. kincstári dohányáru raktárból tulajdonába átvinni. A vállalkozó köteles a tartásra neki előszabott minden egyes dohánynemből a pénzügyi hatóság által nemenként meghatározandó jelen esetben 14 napi forgalomnak megfelelő 2288 Korona értékű dohányanyagot csonkithatlan készletként állandóan raktáron tartani, s ezenkívül a szükséglet igényelte anyagkészletét is beszerezni, a nagy és avval kapcsolatos kisárudát Torna nagyközségben élénk forgalmu helyen — száraz és alkalmas üzleti és raktári helyiségben kezelni — azt személyesen vezetni s a fennálló szabályokban megjelölt könyveket pontosan vezetni. Az árlejtés tárgyát a versenyzők által az eladás után követelt eladási jutalék fogja képezni. A kincstár a vállalkozónak tehát meghatározott jövedelmet nem biztosít, miért is az eladási díj felemelése iránt későbbi kérvények tekintetbe nem vétetnek, sem pedig esetleges kárpótlási igények nem támaszthatók. A pályázók tartoznak 1 Korona bélyeggel és a fent kijelölt megcsonkithatlan 2288 Korona értékű dohányanyag készlet összegének megfelelő 10%-től azaz 228 Korona bánatpénzzel vagy ezen összegnek valamely m. kir. adóhivatali pénztárnál való letételét igazoló nyugtával ellátott írásbeli zárt ajánlatokat legkésőbb az árverés napján 1906. évi november hó 2-án d. e. 9 óráig a pénzügyigazgatóság főnökénél benyújtani. Ezen bánatpénz készpénzben vagy biztosítékképen értékpapirokban is tehető le.

Az ajánlathoz csatolandó még az állampolgárságot, valamint az erkölcsi magaviseletet, vagyoni állapotát és a nagykorúságot igazoló bizonyítványok is.

A kitűzött határidő után beadott vagy határozatlanul szóló vagy távirati ajánlatok figyelembe nem vétetnek. A kik szerződéskötésre nem képesek vagy csőd alatt voltak, vagy kik jövedéki kihágás miatt elítéltek, vagy az államegyedárusági tárgyak volt eladói, ha ily üzletből már elmozdítottak, a versenyzésből kizárvák. A vállalkozó köteles a dohányárudát az engedély okmány kézbesítésétől számítandó 2 hónapon belül átvinni, ellenkező esetben bánatpénzének elvesztése mellett veszélyére és kárára új versenytárgyalás fog tartatni.

Vállalkozó bánatpénze a rendes készlet beszerzéséig visszatartatik, a többi pályázóknak a tárgyalás befejezése vagyis a nagyméltóságú m. kir. Pénzügy-minister jóváhagyása után visszaadatik.

Bővebb felvilágosítást a pénzügyigazgatóságnál, a kerületben lévő püöri biztosok és szakaszoknál szerezhető. Végre megjegyeztetik, hogy ezen kir. pénzügyigazgatóság fentartja magának azt a jogot, hogy a versenyzők között szabadon választ hasson, miért is ajánlattevő nem támaszthat igényt azért, mert olcsóbb ajánlata el nem fogadtatik.

Szerkeszői üzenetek.

Sch. A. Budapest. Ha elolvassa mai vezércikkünket játni fogja, hogy el vagyunk szánva véget vetni ennek a komédiának. Különbén alig van már kistrifikos a fővárosban aki nem tudná mit tartson „A kistrifikosok szakosztályáról“. S hogy ezt a „szakosztályt“ így, vagy másképp fogják hívni, addig, a nagytrafikosok aegise alatt fog működni, órájuk hártjuk ezért a szédelgésért a felelősséget.

E. nagytrafikos T. Ez hát hát a hála, melyről két év előtti levelében biztosított bennünket?

Nagyárus K.-n. Önnek is szól a fenti üzenet.

Mélt. K. min. tanácsos neje. 1. Nagytrafik VIII. kerület. 2. Lukács Sándor osztálytanácsos, pénzügyminiszterium XIII. ű. o. 3. A pénzügyminiszter. 4. 100000 korona.

St. B. asszony Budapest: Forduljon a trafikos szövetség ügyészéhez Dr. Faludi Jenő úrhoz VI., Teréz-körut 3.

„A szakosztály“ több tagjának: Nem kell ezentúl a tagsági díjat befizetniök, mert annak a szövetségnek nincsenek saját alapszabályai.

„BOURBON“

szivarkahüvelyk, az egyedüli hüvelyk, amely dohánynagyárusok és különlegességi raktárok részére ajánlható. A hüvelyküzletben divatos verseny sajnos következménye, hogy a dohánynagyárusok és különlegességi raktárok tulajdonosai már nem fogalkozhatnak haszonnal a hüvelyk elárúsításával. Ezen visszás állapotra segitendő ily feltételek mellett, hozza forgalomba az **Elster és Topf** cég a „Bourbon“ szivarkahüvelyeket, a melyek az inreális versenyt kizárják. A „Bourbon“ hüvelyeket kitünő sikerrel vezette be már is több dohánynagyárusító u. m. **Hirsch Jakab budapesti**, továbbá az **aradi, miskolci, brassói, segesvári, kassai, kolozsvári, szabadkai, prágai, brünni, olmüci, linzi, innsbrucki stb. különlegességi árudák.** Elster és Topf lemergi cég kívánatra szivesen szolgál mintákkal és irlapokkal, melyekből a dohánynagy- és különlegességi árudák részére biztosított előnyök megtudhatók.

„DOHÁNYÁRUSOK KÖZLÖNYE“

ORGAN FÜR DAS GESAMMTE TABAKFABRIK U. VERSCHLEISSWESEN, WIE AUCH DER DAZU GEHÖRIGEN FÄCHER

INHALT: Generalversammlung der Grosstrafikanten. — Vermischte Nachrichten.

Generalversammlung der Grosstrafikanten.

In Anwesenheit von ungefähr zwanzig Grosstrafikanten, sowohl der Hauptstadt wie der Provinz, hat am 14. d. M. die Generalversammlung des Grosstrafikanten Verbandes stattgefunden.

Wir übergehen den Inhalt dieser Generalversammlung, von der wir nicht wissen, ob sie zu Spässen und Spielereien geneigt war, oder zu ernsten Wirken, wovon absolute nichts sichtbar war. Denn was soll es heißen, wenn zum Beginne der Sitzung der Präsident den Antrag brachte, den Minister, die Staatssecretäre, den Ministerialrath, die Sectionsräthe etc. etc. telegrafisch zu begrüßen.

Die Herren welche diese Auszeichnung trifft, wissen ja recht gut was sie von derlei Speichelleckerei zu halten haben, wie sie es auch recht gut wissen, dass der Herr Präsident nicht der Eigenthümer, sondern blos der Geschäftsleiter einer Grosstrafik ist, die man eigentlich ausschreiben und anderweitig vergeben müsste. Nun, und ob diese Begrüßung der gesammten Beamtenschaft, welche in dieser Angelegenheit dreinzureden haben, genügend ist, um den angestrebten Zweck die Lizenz der Grosstrafik auf den eigenen Namen umgeschrieben zu erhalten, zu erlangen, das möchten wir bezweifeln.

Charakteristisch für den Verband ist der Umstand, dass es in Ungarn keinen einzigen Grosstrafikanten gibt, welcher diese Würde annehmen will; des Ferneren, dass seine gesammte Verwaltung aus Angestellten besteht, die ja natürlich keinerlei Verantwortung für die Vorgänge in denselben, gegenüber den Finanz-Behörden haben. Die hauptstädtischen Grosstrafikanten, für denen der Verband ja eigentlich da ist und von denen jeder Einzelne ein sehr bedeutendes Interesse an dem

Bestehen des Verbandes hat, sie schalten und walten ganz nach Willkür und die paar Grosstrafikanten die einmal im Jahre hieher kommen um zu berathen, begnügen sich damit hier etwas gesprochen zu haben, was entweder gar nicht ausführbar ist, oder nicht ausgeführt wird.

Naiv, fast kindisch lauten denn auch alle Anträge und Beschlüsse, welche diese Körperschaft fasst. Wie könnte das auch anders sein! An der Spitze einige höchst abhängige Menschen, die zudem noch geistig geleitet werden, von einem jungen Studenten, der gar keine andere Schmerzen hat, als an dieser Branche viel Geld zu verdienen, was soll dabei herauskommen. Wären wir indiscret gewesen, so hätte es jeder schon heute gewusst, das wir mit obiger Bemerkung Recht haben. Allein, es ist nicht unsere Absicht den Sekretair, oder wie er sich heute nennt Redacteur zu schaden, obgleich er es redlich verdient hätte. Und wenn sein Blatt, über Antrag des Präsidenten das Amtsblatt des Verbandes geworden, so müssen wir beiden Theilen condolieren. Das ist unsere aufrichtige Meinung.

Im Grunde genommen hätten wir dem, wie gesagt, nicht ernst zu nehmendem Verbands, nicht so viel Worte gewidmet, wären wir nicht von zwei Umständen dabei geleitet.

Der erste besteht darin, das wir jenen Mitgliedern des Verbandes, welche seiner Zeit in Folge unserer Einladung Mitglieder desselben geworden sind, die Verpflichtung haben, es auszusprechen, dass dieser Verband nicht lebensfähig und nicht im Interesse seiner Mitglieder, sondern im Ganzen für einige hauptstädtische Grosstrafikanten wirkt, dass also die Mitgliedschaft zu denselben zweck und nutzlos ist. Wir haben unsere Thätigkeit für diesen Verband seinerzeit eingestellt, weil wir dies eingesehen

und weil man hinter unseren Rücken einen gemeinen Streich begangen hat, welcher geeignet war, sowohl den Verband wie jedes einzelne Mitglied desselben zu diskreditiren. Unsere Waffe ist nur die Feder, nicht aber das Geld. (Hoffentlich versteht man uns.)

Zweitens befasst sich dieser Artikel deshalb so eingehend mit der stattgefundenen Sitzung, weil in derselben abermals die „Sektion der Tabak Kleinverschleisser“ zur Sprache kam. Es möge uns gestattet sein Folgendes zu bemerken.:

Jene Tabakkleinverschleisser, welche seiner Zeit über Aufforderung ihrer Grosstrafikanter ihrem Verbands begetreten sind, sie standen mit Ausnahme von sechs Trafikanten sämtlich unter der Pression ihrer Grosstrafik. Sämtliche Mitglieder dieses Verbandes haben erklärt, dass sie die eingezahlten zwei Kronen bloß darum opfern, weil sie die Chicanen der Grosstrafikanten fürchten. In der That sind dieselben auch dem Verbands der Kleintrafikanter, der sie in Schutz nehmen wird, begetreten.

Bei Gelegenheit der Grosstrafikanten Sitzung hatte irgend ein Grosstrafikant die weise Bemerkung gemacht, dass Gross- und Kleintrafikanter zusammengehören. Der Mann scheint aber selber nicht daran zu glauben, welch' absurdes Wort er aussprach.

Nein! Gross- und Kleintrafikant kann niemals einen Weg wandeln, das ist ausgeschlossen. Denn abgesehen davon, dass heute noch der Grosstrafikant ein gefährlicher Konkurrent des Kleintrafikanter ist, besitzt die Institution der Grosstrafiken für den Kleintrafikanter keinerlei Interesse, im Gegentheil, so lange es Grossverschleisser gibt, kann von einem gesunden Detailgeschäft nicht die Rede sein.

Der Verband der k. u. Tabakkleinverschleisser wird denn auch dieser Angelegenheit sehr bald näher treten und vom Ministerium die Untersuchung verlangen, um nachzuweisen, dass die armen Kleinverschleisser die dem Verbands der Grosstrafikanten begetreten sind, diess lediglich darum thun um die Geschäftseiter der betreffenden Grosstrafiken für sich günstig zu stimmen. Und

— seien wir offen — am Ende sind es ja bloß diese Geschäftsleiter deren Grobheit man fürchtet, oder deren Wohlwollen erkaufen will, wie es auch eigentlich diese Geschäftsleiter sind, denen es schmeichelt, wenn sie jeweilig Ehrenstellen einnehmen. Solcher alberner Ursachen wegen, kann und darf aber der ohnehin sehr bemitleidenswerte Stand der Tabakkleinverschleisser nicht zu Mitgliedern gepresst werden. Wenn die Herrschaften durchaus Verband spielen wollen und Ehrenämter vertheilen, dann mögen sie sich anderen Vereinen zuwenden. Wir können sie aus innerster Überzeugung aufrichtigst versichern, dass sie von den, zu ihnen angewiesenen Kleintrafikanter nicht im Geringsten geliebt werden, geschweige denn, dass diese ihrem Verbands jährlich einige Kronen gerne schenken. Wir haben die Ursachen ihres Beitretens zum Verbands genannt. Man verkenne das nicht.

Vermischte Nachrichten.

Deputation. Jüngster Tage begab sich eine Deputation des Verbandes der k. u. Tabakkleinverschleisser zu dem Abgeordneten *Dr. Wilh. Vázsonyi* um ihn von seiner erfolgten Wahl zum Präsidenten des Verbandes in Kenntnis zu setzen. Der Sprecher der Deputation Präsident *Joh. Jambrikovits* dankte dem Abgeordneten für dessen bisher bethätigte Muhe im Interesse der Tabakkleinverschleisser und erbat auch für die Zukunft das Wohlwollen desselben auch für den neuen Verband zu dessen Ehrenpräsidenten man einstimmig ihn gewählt habe.

Dr. Wilh. Vázsonyi dankte zuvörderst für die Ehrung die ihn zu Theil wurde und nahm das Ehrenpräsidium auch dankend an. Er werde, so sagte er nicht nur zu jeder Zeit für den Verband thätig sein, sondern auch bei jeder Gelegenheit, wo den Interessen der Kleintrafikanter Gefahr drohen sollte, seine Stimme dagegen erheben. Zur Überreichung des, dem Finanzminister zu unterbreitende Memorandums erklärte er sich gerne bereit. Hierauf verabschiedete sich die Deputation von ihrem Ehren-Präsidenten.

Helle Zigarren überall. Die hauptstädtischen Grosstrafikanten verkünden triumphirend, dass sie jetzt allen Kleinverschleissern helle Zigarren geben, ja dass sie nicht einmal in der Lage sind ihnen dunkle geben zu können. Wir glauben das gerne und begreifen den Schmerz den die Grossverschleisser empfinden müssen, nichts anderes als helle Zigarren ausfolgen zu können. Da trocknet ja ihre ganze Autorität ein, denn wenn

man keine Gnaden austheilen kann, so sinkt ja bekanntlich auch die Macht. Allein, die Sache verhält sich leider nicht ganz so und vielleicht wissen es die Grossverschleisser selber nicht, dass diese hellen Zigarren, eigentlich nur wegen grosser Schlamperei der Provinz Tabak Magazine hier sind, wo man die diversen Fabrikate Monate und Jahre lang so lange liegen liess, bis ihr Werth eigentlich ein sehr problematischer geworden ist.

Gegenwärtig gibt es im hauptstädtischem Tabak Magazine nicht weniger als achterlei Fabrikate, die natürlich so wie sie eintreffen gemischt verabfolgt werden. Da es aber unter diesen acht Fabrikaten zumindest vier gibt, die des langen Lagerens wegen verdorben sind, so kann man natürlich in Hinsicht der hellen Zigarren sehr splendit sein. In den hauptstädtischen Grosstrafiken, das heisst in deren Kleintrafiken wird es dermalen doch nur zwei Sorten Tabaco geben, wie auch zwei Sorten Britanica. Gegenwärtig braucht man dort die hellen Zigarren nicht, die überlässt man den Kleintrafikanten. Ebenso wird man den Kleinverschleissern selbst die hellsten H Zigarren geben, nur diejenigen nicht, welche die Budapest-Franzstädter Fabrik erzeugt. Und diese sind ja zudem noch sehr dunkel. Ja, verstehen muss mans coulant und splendit zu sein.

Dunkle oder Helle Zigarren. Wenn man allenthalben, in sämtlichen Verschleisslokalen der Hauptstadt diese beziffern sich auf 1000, nur helle Zigarren erhält und diese helle Zigarren durch das lange Liegen bereits unbrauchbar und unrauchbar geworden sind, so ist es selbstverständlich, dass man in den neun Grosstrafiken die dunklen Zigarren aufkaufen und verlangen wird.

Das Monopol, welches sich daher die Grossverschleisser sonst bei den hellen Zigarren einrichten, ist nunmehr ein umgekehrtes. Jetzt monopolisiren sie wieder die braunen Zigarren, hauptsächlich aber jene Zigarren, welche verkäuflich sind und nicht solche, welche dem Publikum aufgedrängt werden müssen.

Der Redacteur der „Süddeutschen Tabak-Zeitung“ Isidor Katz ist am 9 d. M. in Mannheim gestorben.

Cigarillos und Zigaretten. In Deutschland ist gegenwärtig die Frage aufgetaucht, ob die mit einem Tabakdeckblatte versehene Cigarillos, wie es zum Beispiel bei uns die Hunnia Zigarette ist, als Zigarette oder als Zigarre zu betrachten ist. Diese Frage gewinnt in Deutschland im Momente aus dem Grunde an Bedeutung, weil die Besteuerung der Zigaretten dabei in Betracht kommt, zu welche nach Auffassung der dortigen Finanzbehörden, die Cigarillos zählen soll.

Wir glauben dass die Frage sehr leicht zu lösen ist, indem wir auf dem Ursprung des Wortes Zigaro überhaupt hinweisen und glauben: Dass die gerollte Masse Tabak, welche von einem Tabakblatte umwickelt ist Zigarre heisst und auch eine solche ist, während die aus feingschnittenen Tabak bestehende

Zigarette, die gefüllt werden, oder von einem Papier oder Tabakblatte umwickelt werden muss, gemäss den Namen den man ihr gegeben, stets Zigarette heisst und bleibt. Und ebensowenig wie man die Zigarre Zigarette nennen kann, ebensowenig geht es an, die Zigarette Zigarre zu heissen, auch dann nicht, wenn sie ein Steuerobjekt bildet. In Österreich und Ungarn sind die Zigarillos in die Gattung der Zigaretten eingereiht.

Bleiplomben. Nachdem wir seiner Zeit den Gratis-bezug der Bleiplomben für die Grosstrafikanten erwirkt haben, kommt ein wackerer Grosstrafikant bei Gelegenheit der am 14. d. M. abgehaltenen Sitzung auf die köstliche Idee eine Vermehrung der geschenkten Bleiplomben beim Ministerium zu verlangen. Dieser komische Antrag wurde auch einstimmig angenommen. Wie denn nicht? Blei kostet heute per Meter Zentner 70 Kronen und da die Plomben gratis gegeben werden — — — Gott wie gescheit!

Die Besteuerung des Zigarettenpapieres. Abermals tritt die schon so oft ventilirte Frage der Besteuerung des Zigarettenpapieres in den Vordergrund, vielleicht in Verbindung mit der beabsichtigten Besteuerung anderer Objekte, vielleicht auch um dem riesigen Zigaretenschmuggel, welcher immer bedeutender wird, ein Ende zu machen. Wie wir erfahren, soll das Zigarettenpapier und die Zigarettenhülsen, in das Tabakmonopol insoferne einbezogen werden, als den Verschleiss derselben bloss die Tabaktrafikanten ausüben und diese den Bezug desselben aus den aerarischen Tabak-Magazinen veranlassen müssten.

Diese Idee ist nicht neu und schon des Öfteren aufgetaucht, um stets verworfen zu werden, weil man die Sache für zu geringfügig hielt. Indess, der Staat braucht Geld und wie diess jüngst Herr v. Wekerle im Reichstage ausführend erwähnte, muss daran gedacht werden neue Einnahmequellen zu gewinnen. Eine Schwierigkeit hätte eine derartige Besteuerung, noch ehe sie bewilligt wurde, zu bestehen und das ist die Zustimmung des österreichischen Finanz Ministeriums zu dieser Vorlage, nachdem die beiden Staatsmonopole in manchen Fragen gemäss Verträgen gemeinschaftlich vorgehen müssen und die in Rede stehende auch eine solche ist. Ob aber, angesichts der gegenwärtigen volkswirtschaftlichen Reibereien zwischen den beiden Schwestern Staaten, eine derartige Zustimmung zu erlangen sein wird, das ist eine Frage an welche das ganze Projekt noch bevor es in die Öffentlichkeit gelangt, scheitern dürfte vorausgesetzt, dass es nicht auch im Interesse der österreichischen Regie gelegen wäre, dasselbe zu fördern.

Tabakausstellung in London. Künftiges Jahr, im Monate April, findet in London eine Tabakausstellung statt. Die Tabakzeitung »Tabacco« ist bemüht diese Ausstellung zusammenbringen.

23840

906.

Ajánlat.

A dési kir. pénzügyigazgatóság részéről ezennel közhírré tétetik, hogy a felmondás folytán megürült dési dohány nagy- és különlegességi dohány és szivar-árudák kezelésének biztosítása végett írásbeli ajánlatok útján versenytárgyalás fog tartatni.

Az írásbeli ajánlatok 1906. évi október hó 31-ig déli 11 óráig a dési kir. pénzügyigazgatóság főnökénél benyújtandók, melyek a pénzügyigazgatóság által ugyaneznap nyilvánosan fel fognak bontatni.

Az ajánlat tárgyát csak a dohány forgalom árán járó tőzsdij képezi.

A jogositványok elnyerésére annak lesz kilátása, ki erre alkalmasnak találatik és aki százalékokban kifejezendő legkisebb tőzsdij követeli; mindazonáltal a kincstár fentartja magának azon jogot, hogy a versenyzők közt szabadon választhasson, miért is egyik ajánlattevő sem támaszthat igényt azért, mert olcsóbb ajánlata el nem fogadtatott.

Az eddigi dohány nagy és különlegességi árus, aki egyszersmind a bélyeg és váltó őrlelapok eladását is $1\frac{1}{2}\%$ tőzsdij mellett eszközölte, a nagyáruda kezeléseért a közönséges anyag nagybani elárusítása után $1\frac{2}{10}\%$

azaz egy egész és két tized százalék, a dohány és szivar különlegességi áruda kezeléseért pedig $1\frac{1}{2}\%$ azaz egy és egy fél százalék tőzsdij élvezett.

A dohány nagyáruda 1905. évi forgalma a közönséges anyagot illetőleg 382640 kor., a fogyasztók részére kicsinybeni eladás után közönséges anyagban 29265 kor. 76 fill., a dohány és szivar különlegességi árudának 1903. évi forgalma 58950 kor., végre bélyeg és váltó őrlelap forgalma 85395 kor. 23 fill.

A nagyáruda kezelésével a bélyeg és váltó őrlelapok eladásának kötelezettsége $1\frac{1}{2}\%$ eladási jutalék élvezete mellett van egybekötve

Az összes dohány és szivar anyag a kolozsvári m. kir. dohányáru raktártól lesz beszerzendő, még pedig oly kötelezettséggel, hogy az anyagkészlet szállítására szolgáló tartályokat — helyesebben ládákat vállalkozó a megállapított eladási ár megtérítése mellett tulajdonul átvenni köteles.

A dohány nagy és különlegességi árus a dohány nagyárudai ügyvitelre, mellyel mindig kisárusági jog van egybekötve, a nélkül, hogy neki bizonyos jövedelem biztosítottatik, az árulásra beszerzett dohánygyártmányok összegétől járó százalékos tőzsdijban részesül, mely tőzsdij a szállítási és egyéb kezelési kiadások levonása után annak tiszta jövedelmét képezi.

A legjobb gyúfa a legolcsóbb!!

Kétségtelenül ilyen a következő, mindenütt jól ismert fajta:

Biztonsági gyújtó:

Honvédszobor gyújtó
Millenium
Népgyufa
Buzbrothers (svédgyufa
karddal)

Krokodil gyufa
Eiffel torony gyufa
Telegráf

Szalon gyújtó:

Millenium gyújtó
Népgyufa
Germán gyufa
Krokodil
Pearlmatches.

Ezen fajok, kitünő minőségüknél fogva, több világkiállításon nyertek díjakat legutóbb Párisban 1900-ban, Grand Prix-t és arany érmet. (Pojatzi cég.)

Raktárak Budapesten:

DARVAS S. ÉS TÁRSA

V., Hold-utca 9.

LOTTER ÁGOST

VI., Kemnitzer-utca 10.